

Αφηρημένη

Οι εκστρατείες για τον περιορισμό της χρήσης καπνού ξεκίνησαν τη δεκαετία του 1970 και οδήγησαν σε απαγορεύσεις του δημοσίου καπνίσματος, τα οποία έχουν επεκταθεί σε πάρκα και παραλίες. Μια ανασκόπηση των κρατικών και τοπικών καταστατικών δείχνει ότι κατά τη διάρκεια του 1993 – 2011, το κάπνισμα απαγορεύτηκε σε 843 πάρκα και σε 150 παραλίες σε όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες. Έχουν προβληθεί τρεις αιτιολογήσεις για αυτούς τους περιορισμούς: ο κίνδυνος του παθητικού καπνίσματος στους μη καπνιστές, η ρύπανση που προκαλείται από τα αποσίγαρα και οι μακροχρόνιοι κίνδυνοι για τα παιδιά από το να βλέπουν το κάπνισμα δημοσίως. Η ανάλυσή μας για τα αποδεικτικά στοιχεία για αυτούς τους ισχυρισμούς δεν ήταν καθόλου οριστική και σε ορισμένες περιπτώσεις αδύναμη. Τι γίνεται λοιπόν με τις προσπάθειες επιβολής τέτοιων απαγορεύσεων; Καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η ώθηση είναι η επιτακτική ανάγκη να αποθαρρύνουμε το κάπνισμα στο πλαίσιο μιας ευρύτερης εκστρατείας για τη δημόσια υγεία για τη μείωση των ασθενειών και του θανάτου που σχετίζονται με τον καπνό. Αν και η επίκληση περιορισμένων αποδεικτικών στοιχείων μπορεί να αποδειχθεί αποτελεσματική βραχυπρόθεσμα, είναι επικίνδυνο για τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής για τη δημόσια υγεία, για τους οποίους η δημόσια εμπιστοσύνη είναι ουσιώδης.

Το 1939 ο Νόρμπερτ Ηλίας δημοσίευσε τη *διαδικασία της εκπολιτισμίας*, ¹ μια ιστορία τρόπων με τους οποίους θέλησε να εξηγήσει πώς η αποδεκτή συμπεριφορά γίνεται αηδιαστική. Αντλώντας από την κλασική μελέτη του Ελάιας, το 1993 ο Ρόμπερτ Κέιγκαν και ο Τζερόμ Σκόλνικ σημείωσαν ότι "το κάπνισμα δεν έχει ακόμα, όπως το να φυσάει κανείς τη μύτη του στο χέρι του, ή να φτύνει, ή να τρώει με τα δάχτυλα, να στιγματίζεται ως" αηδιαστικό ".² Έκτοτε, ωστόσο, ο αυξανόμενος διαχωρισμός των καπνιστών έχει μεταφέρει το μήνυμα ότι, όπως το έθεσε ο Κέιγκαν και ο Σκόλνικ, το κάπνισμα θεωρείται τώρα ως "τόσο επιβλαβές που αποκαθιστά τους άλλους".²

Σε αυτό το άρθρο εξετάζουμε τις σύγχρονες προσπάθειες για την επέκταση της απαγόρευσης του καπνίσματος σε παραλίες και πάρκα, βλέποντας σε αυτές πολιτικές πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στο να αποθαρρύνουν το κάπνισμα και να έχουν ως στόχο τους μια βαθιά μεταμόρφωση στα δημόσια πρότυπα και συμπεριφορές. Στόχος μας είναι να αποκαλύψουμε τις πολύπλοκες σχέσεις μεταξύ επιστημονικών στοιχείων, πραγματικών κινδύνων για την υγεία και πολιτικής.

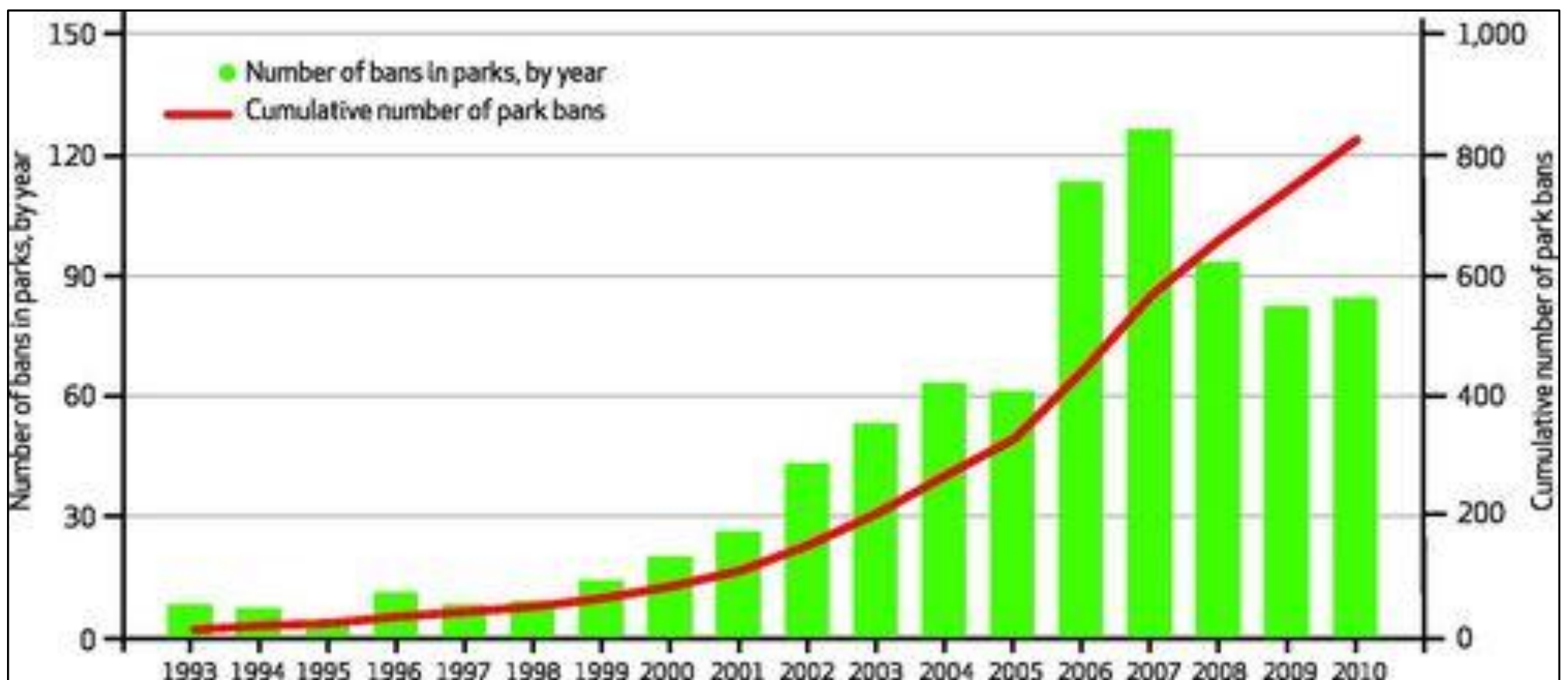
ΌΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ, ΑΚΤΗ ΠΡΟΣ ΑΚΤΗ

Ορισμένες απαγορεύσεις του καπνίσματος σε δημόσιους ρυθμίσεις υπάρχουν από τις αρχές του εικοστού αιώνα. Ωστόσο, αυτοί οι προηγούμενος περιορισμοί βασίζονταν σε μεγάλο βαθμό σε ανησυχίες σχετικά με τα δημόσια ήθη, ιδίως στην περίπτωση των γυναικών καπνιστών.³ Πότε και πού ξεκίνησε η σύγχρονη εκστρατεία για την απαγόρευση του καπνίσματος στα πάρκα και στις παραλίες; Πόσο διαδεδομένες ήταν αυτές οι απαγορεύσεις στο 2011;

Το αμερικανικό ίδρυμα για τις μη καπνιστές διατηρεί μια εθνική βάση δεδομένων που προσδιορίζει την απαγόρευση του καπνίσματος σε μια μεγάλη ποικιλία υπαίθριων ρυθμίσεων, με παραλίες, πάρκα, πλατείες και ζωολογικούς κήπους μεταξύ των πιο συνηθισμένων τοποθεσιών.⁴ Η ανάλυσή μας σχετικά με τις πληροφορίες της παρούσας βάσης δεδομένων έδειξε ότι από τις 1993 Ιανουαρίου έως τις 2011 Ιουνίου, οι αμερικανικές απαγορεύσεις καπνίσματος επιβλήθηκαν σε 843 πάρκα και σε 150 παραλίες. Οδηγώντας το έθνος ήταν η Καλιφόρνια, με απαγορεύσεις σε 155 πάρκα και σε 46 παραλίες. Μινεσότα, 118 πάρκα και 25 παραλίες. και το Νιου Τζέρσεϊ, 83 πάρκα και 18 παραλίες.

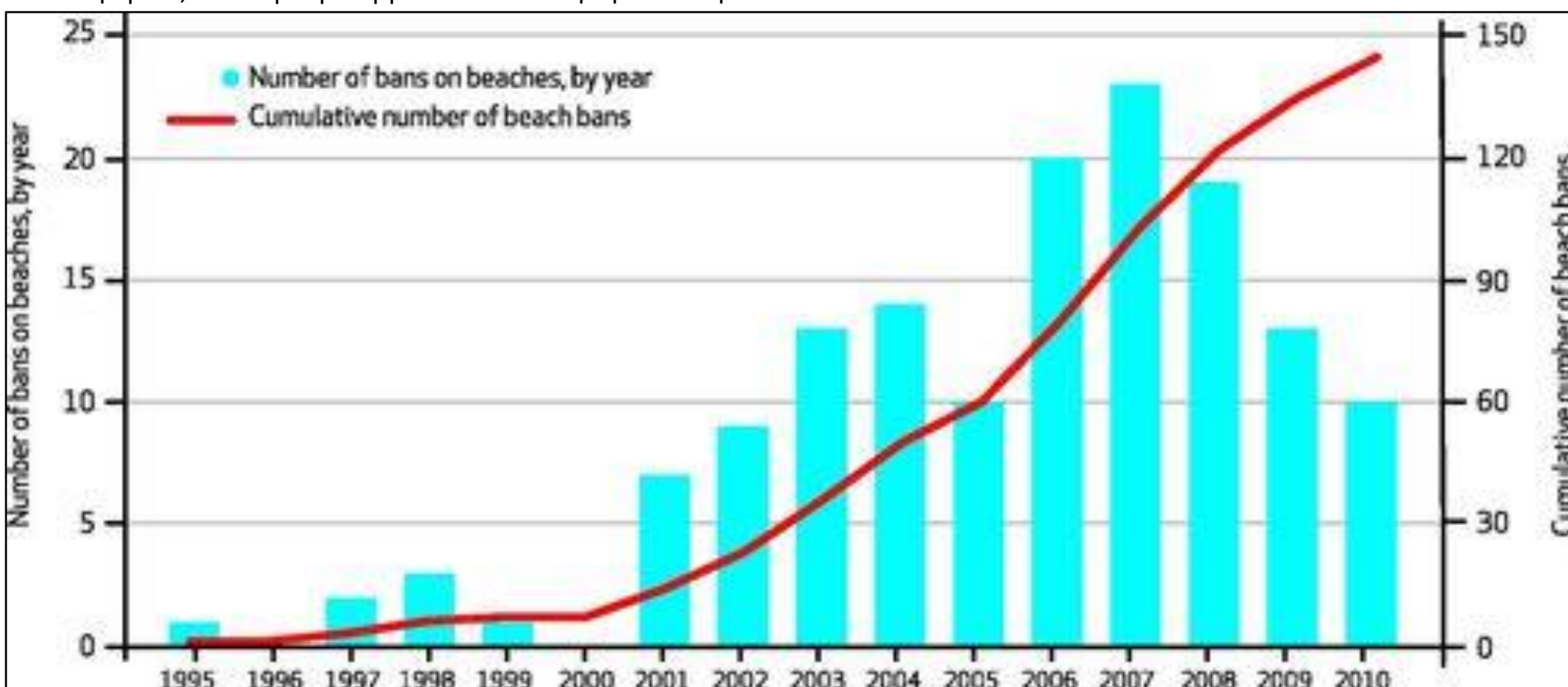
Από τις 150 απαγορεύσεις της παραλίας, το 75 τοις εκατό (113) κάλυψε ολόκληρη την παραλία, ενώ τα άλλα κάλυψαν τμήματα της παραλίας. 90 τοις εκατό (136) των εν λόγω απαγορεύσεων θεσπίστηκαν από κυβερνητικό οργανισμό ή νομό. Οι υπόλοιπες απαγορεύσεις επιβλήθηκαν με ποικίλους τρόπους, συμπεριλαμβανομένου ενός μέτρου ψηφοφορίας, και από διάφορους φορείς, όπως ένα τοπικό συμβούλιο υγείας ή το κρατικό νομοθετικό σώμα. Από τις 843 απαγορεύσεις καπνίσματος στα πάρκα, το 63 τοις εκατό (534) κάλυψε ολόκληρο το πάρκο, ενώ τα άλλα κάλυψαν τμήματα. Το 41 τοις εκατό (352) των δήμων με απαγορεύσεις πάρκων είχε «απαγορευτικά σημεία» — απαγορεύσεις στο κάπνισμα στους χώρους παιχνιδιού για παιδιά.

Οι αρχικές απαγορεύσεις της παραλίας επιβλήθηκαν το 1995 – 99 στη Μασαχουσέτη και το Ρόουντ Άιλαντ. Από 2006 κοινότητες σε επτά ακόμη κράτη είχαν περάσει απαγορεύσεις παραλίας. Πέντε χρόνια αργότερα, είκοσι τρία κράτη είχαν τέτοιες απαγορεύσεις. Οι πρώτες απαγορεύσεις του πάρκου υλοποιήθηκαν το 1993 – 94 στην Αλαμπάμα, την Καλιφόρνια, τη Χαβάη, το Νιου Τζέρσεϊ και το Ουισκόνσιν. Έως τον Ιούνιο 2011 δήμοι σε όλα τα 50 κράτη είχαν περάσει απαγορεύσεις καπνίσματος στα πάρκα ([εκθέματα 1](#) και [2](#)).

Έκθεμα 1 απαγορεύσεις καπνίσματος στα πάρκα των ΗΠΑ, 1993 – 2010

ΠΗΓΑΪΟΝ αμερικανικό ίδρυμα για τα δικαιώματα των καπνιστών. ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ ότι ο αριθμός των απαγορεύσεων σε πάρκα που επιβάλλονται κάθε χρόνο, οι οποίοι αντιπροσωπεύονται από τις πράσινες ράβδους, σχετίζεται με τον αριστερό άξονα γ. Ο σωρευτικός αριθμός απαγορεύσεων σε πάρκα, που αντιπροσωπεύονται από την κόκκινη γραμμή, σχετίζεται με τον δεξιό άξονα γ. Η 1975 απαγόρευση του καπνίσματος σε πάρκα στην κομητεία Υολο, Καλιφόρνια, δεν συμπεριλαμβάνεται σε αυτή την έκθεση.

Έκθεμα 2 απαγορεύσεις καπνίσματος στις παραλίες των ΗΠΑ, 1995 – 2010

ΠΗΓΑΪΟΝ αμερικανικό ίδρυμα για τα δικαιώματα των καπνιστών. ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ ότι ο αριθμός των απαγορεύσεων στις παραλίες που επιβάλλονται κάθε χρόνο, οι οποίοι αντιπροσωπεύονται από τις Γαλάζιες μπάρες, σχετίζεται με τον αριστερό άξονα γ. Ο σωρευτικός αριθμός απαγορεύσεων στις παραλίες, που αντιπροσωπεύονται από την κόκκινη γραμμή, σχετίζεται με τον δεξιό άξονα γ.

Μια στενή εξέταση της εξάπλωσης τέτοιων απαγορεύσεων στην Καλιφόρνια υπογραμμίζει τον τρόπο με τον οποίο οι προσπάθειες για τη δημοσίευση και την επιβολή των απαγορεύσεων καπνίσματος στην αλλαγή συμπεριφοράς έγιναν μοντέλα για άλλες περιοχές. Καταδεικνύει επίσης ότι η τροχιά της αλλαγής συμπεριφοράς δεν είναι παρά απλή, καθώς οι προσπάθειες για την αποτροπή τέτοιων πρωτοβουλιών από τις βιομηχανίες καπνού και φιλοξενίας υποδεικνύουν. Οι απαγορεύσεις αυτές απεικονίζονται συνήθως ως περιττές από την καπνοβιομηχανία, οι εκστρατείες της οποίας υποστήριξαν ότι οι καλύτεροι τρόποι στους δημόσιους χώρους θα προστάτευαν τους μη καπνιστές από την ενδεχόμενη ενόχληση που προκλήθηκε από το κάπνισμα. ⁵

Η πρώτη εξωτερική απαγόρευση καπνίσματος που αναγνωρίστηκε από το αμερικανικό ίδρυμα μη καπνιστών, ήταν μια 1975 απαγόρευση του καπνίσματος σε πάρκα στην κομητεία Γιόλο, Καλιφόρνια. Μετά από αυτή την απομονωμένη διάταξη, θα είναι δύο δεκαετίες πριν από την εξωτερική απαγόρευση του καπνίσματος θα κρατήσει στην πολιτεία. Το 1993 η πόλη του Davis, η Καλιφόρνια, θέσπισε την πρώτη εκτεταμένη εξωτερική απαγόρευση καπνίσματος, καλύπτοντας χώρους τραπεζαρίας, εισόδου, δημόσιες εκδηλώσεις, ανοιχτούς χώρους που χρησιμοποιούνται για αναψυχή και χώρους εξυπηρέτησης — δηλαδή, κάθε μέρος όπου οι άνθρωποι χρησιμοποιούν ή περιμένουν μια υπηρεσία, όπως γραμμές εισιτηρίων ή στάσεις λεωφορείων. Ένα άρθρο των *Νιου Γιορκ Τάιμς* ισχυρίστηκε ότι ως αποτέλεσμα αυτής της απαγόρευσης, "η πόλη είναι σχεδόν απαλλαγμένη από καπνό. Ακόμη και οι πιο αφοσιωμένοι καπνιστές δεν μπορούν να ανάψει σε εξωτερικούς χώρους χωρίς πρώτα να κάνουν 20 βήματα από την είσοδο των γραφείων τους για να προστατεύσουν τους αθώους." ⁶

Από 2000 17 δήμοι στην Καλιφόρνια είχαν περάσει απαγορεύσεις καπνίσματος σε πάρκα, πολλά από τα οποία περιορίζονταν σε περιοχές (για παράδειγμα, περιοχές άσκησης σκύλων) ή χρονικές περιόδους. Στις 6 Αυγούστου 2001, ο κυβερνήτης Γκρέι Ντέιβις (δ) υπέγραψε στο νόμο μια τροποποίηση του κώδικα υγείας και ασφάλειας που απαγόρευε το κάπνισμα ή απορρίπτει οποιοδήποτε "προϊόν τσιγάρων, πούρου ή καπνού" σε μια παιδική χαρά ή στην περιοχή με άμμο. Το 2002 το πρόστιμο για παραβίαση του νόμου αυτού τέθηκε από \$100 σε \$250 και η απαγόρευση επεκτάθηκε σε οποιαδήποτε περιοχή εντός εικοσιπέντε μέτρων από μια παιδική χαρά ή με άμμο. ⁷

Το 2003 ο Σολάνα Μπιτς έγινε η πρώτη πόλη της Καλιφόρνιας που απαγόρευε το κάπνισμα στην παραλία. Το επόμενο έτος, εφαρμόστηκαν έντεκα ακόμη απαγορεύσεις στην παραλία. Από το 2006, υπήρχαν είκοσι οκτώ τέτοιες απαγορεύσεις στην Καλιφόρνια — περισσότερο από ό,τι σε οποιοδήποτε άλλο κράτος. Επίσης, το 2006 το Δημοτικό Συμβούλιο της Καλαμπάρας ψήφισε ομόφωνα την πιο περιοριστική απαγόρευση του καπνίσματος μέχρι σήμερα, απαγορεύοντας το κάπνισμα σε όλους τους δημόσιους χώρους, εσωτερικούς ή εξωτερικούς, όπου οποιοσδήποτε μπορεί να εκτεθεί σε δεύτερο χέρι καπνού. ⁸

Το 2010 ο κυβερνήτης Άρνολντ Σβαρτσενέγκερ (R) άσκησε βέτο σε ένα νομοσχέδιο που θα απαγόρευε το κάπνισμα σε όλες σχεδόν τις παραλίες και τα πάρκα της πολιτείας της Καλιφόρνιας. Ωστόσο, σύμφωνα με το κέντρο πολιτικής για τον καπνό και την οργάνωση, "από την 1η Ιανουαρίου 2011, 273 δήμοι στην Καλιφόρνια έχουν περιορίσει το κάπνισμα σε ορισμένες περιοχές αναψυχής πέραν των απαιτήσεων του κράτους δικαίου". ⁹

Στην Καλιφόρνια και σε άλλα κράτη οι επιτυχημένες πρωτοβουλίες για την απαγόρευση του καπνίσματος σε δημόσιους τόπους ήταν το αποτέλεσμα της ακούραστης υπεράσπισης από την πλευρά των ντόπιων ακτιβιστών και των κρατικών συμμαχιών. Σε πολλές περιπτώσεις, οι άνθρωποι που ανησυχούν για τα απορρίμματα και την προστασία του περιβάλλοντος ωθήθηκαν σε προσπάθειες οι οποίες στη συνέχεια εγκρίθηκαν από υποστηρικτές της δημόσιας υγείας και αξιωματούχους οι οποίοι κατανόησαν τη δυνητική συμβολή τέτοιων πρωτοβουλιών για την προώθηση της εκστρατείας κατά Καπνού.

Αξιοσημείωτα, οι τρεις εθνικοί οργανισμοί που συνδέονται στενότερα με τη δημόσια εκστρατεία κατά του καπνίσματος — η αμερικανική ένωση πνευμόνων, η Αμερικάνικη Ένωση καρδιάς και η Αμερικανική Αντικαρκινική κοινωνία — συχνά χαιρέτισαν τις πρωτοβουλίες των ντόπιων ακτιβιστών με αδιαφορίας ή απροκάλυπτου σκεπτικισμού. Οι οργανισμοί αυτοί πίστευαν ότι άλλες πολιτικές προσέφεραν πιο υποσχόμενους τρόπους για τη μείωση του καπνίσματος. Για παράδειγμα, ευνοούσε την αύξηση της φορολογίας των τσιγάρων, επιβάλλοντας πιο αυστηρούς περιορισμούς στο κάπνισμα σε εσωτερικούς χώρους και υποστηρίζοντας τις προσπάθειες της υπηρεσίας τροφίμων και φαρμάκων για τον έλεγχο του μάρκετινγκ του καπνού. Έτσι, οι εκστρατείες σε εκατοντάδες κοινότητες σε όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες αντιπροσωπεύουν ένα αξιοσημείωτο παράδειγμα ελέγχου του καπνού που γίνεται από τους ντόπιους ακτιβιστές για την υγεία και όχι από μεγάλους εθνικούς οργανισμούς.

Κατά τη διάρκεια των διαφορετικών τοπικών προσπαθειών για την απαγόρευση του δημοσίου καπνίσματος, προέκυψαν τρία γενικά θέματα: το κάπνισμα σε παραλίες και πάρκα ενέχει κίνδυνο για την υγεία των μη καπνιστών, ιδίως των παιδιών · τα αποτσίγαρα των τσιγάρων ήταν τοξικά για τους ανθρώπους και τα ζώα και αποτελούσαν απaráδεκτη μορφή απορριμμάτων · και το δημόσιο κάπνισμα από ενήλικες παρείχε ένα επικίνδυνο μοντέλο που απειλούσε τη μελλοντική ευημερία των παιδιών και των εφήβων.

ΤΟΞΙΚΕΣ ΦΤΕΡΕΣ

Η απειλή του καπνού από πλευρικό ρεύμα-καπνός που πηγαίνει απευθείας στον αέρα από ένα καμένο τσιγάρο, για παράδειγμα, του οποίου η εισπνοή συχνά αναφέρεται ως παθητικό ή Μεταχειρισμένα κάπνισμα-αποτελεί κεντρικό χαρακτηριστικό της εκστρατείας των "ΠΑ κατά του καπνού από τη δεκαετία του 1970. Αυτή η εστίαση επέτρεψε στους υποστηρικτές της δημόσιας υγείας να βασίζονται τα επιχειρήματά τους στην υποχρέωση της κυβέρνησης να προστατεύει αθώα θύματα, αποφεύγοντας την κατηγορία ότι οι επίσημες απαγορεύσεις του καπνίσματος ήταν πατερναλιστικές. Μέχρι τη στιγμή που η εκστρατεία κατά του καπνίσματος είχε επεκταθεί σε ανοιχτές ρυθμίσεις, οι περιορισμοί στο κάπνισμα στον χώρο εργασίας, τα εστιατόρια και τα μπαρ, και οι δημόσιες συγκοινωνίες είχαν γίνει εκτεταμένες. ¹⁰

Η εξάπλωση των περιορισμών του καπνίσματος σε εσωτερικούς χώρους και η ευρεία παραδοχή ότι η έκθεση στον καπνό για τον καπνό αποτελεί απειλή για τη δημόσια υγεία, όποιο και αν είναι το σκηνικό, θέτει το πολιτικό στάδιο για να επιχειρηματολογηθεί ότι το κάπνισμα τσιγάρων στα πάρκα και στις παραλίες μπορεί να είναι επικίνδυνο. Στο πλαίσιο των προσπαθειών στην κομητεία Γουέστσεστερ της Νέας Υόρκης, για τον περιορισμό του καπνίσματος σε πισίνες, σε παραλίες και σε πάρκα, τον John Banzhaf, εκτελεστικό διευθυντή της δράσης για το κάπνισμα και την υγεία και μια μακροχρόνια βετεράνο της εκστρατείας για την επιβολή περιορισμών στην καπνοβιομηχανία, είπε απλά, "αν μπορείς να το μυρίσεις, μπορεί να σε σκοτώσει." ¹¹

Προτάσεις για την απαγόρευση του καπνίσματος στον παραλιακό χώρο περιπάτου στη Σάντα Μόνικα της Καλιφόρνιας, το 2006 βασίστηκε στην αποφασιστικότητα του Συμβουλίου αεροπορικών πόρων της Καλιφόρνιας που χαρακτήρισε τον καπνό του δεύτερου χεριού ως «τοξική μόλυνση του αέρα» που θα μπορούσε να προκαλέσει πρόωρες γεννήσεις, καρκίνο του μαστού και αναπνευστικές παθήσεις. ¹²Επισημαίνοντας την έρευνα για την αξιολόγηση των κινδύνων που επιβάλλονται στους μη καπνιστές με έκθεση στον καπνό σε εξωτερικούς χώρους, το κέντρο πολιτικής για τον καπνό και η οργάνωση στην Καλιφόρνια ανέφεραν ότι όταν οι άνθρωποι είναι "κοντά σε καπνιστές σε εξωτερικούς χώρους, εκτίθενται σε επίπεδα ατμοσφαιρικής ρύπανσης αισθητά υψηλότερη από τη συνήθη ατμοσφαιρική ρύπανση.» Πράγματι, σύμφωνα με το κέντρο, η εξωτερική έκθεση στον καπνό μπορεί να συγκριθεί με την έκθεση σε εσωτερικούς χώρους. ¹³

Αλλά για να γίνει η υπόθεση για τις απαγορεύσεις του καπνίσματος στην παραλία και στο πάρκο, ήταν απαραίτητες ισχυρότεροι ισχυρισμοί. Στις προσπάθειές της να απαγορεύσει το κάπνισμα σε εξωτερικούς χώρους στη Νέα Υόρκη, ο συνασπισμός της Νέας Υόρκης για μια πόλη χωρίς καπνό συνέταξε μια δημοσίευση της παγκόσμιας οργάνωσης υγείας: «τα επιστημονικά στοιχεία έχουν αποδείξει ακράδαντα ότι δεν υπάρχει ασφαλές επίπεδο έκθεσης σε Μεταχειρισμένα καπνός καπνού (εν)... Υπάρχουν επίσης αδιαμφισβήτητες ενδείξεις ότι η εφαρμογή 100% περιβάλλοντος χωρίς καπνό είναι ο μόνος αποτελεσματικός τρόπος για την προστασία του πληθυσμού από τις βλαβερές επιπτώσεις της έκθεσης σε εν υπό (" ¹⁴ (η υπογράμμιση δική μου).

Οι ακροάσεις 2010 της Επιτροπής υγείας του Συμβουλίου της Νέας Υόρκης σχετικά με τη νομοθεσία για την απαγόρευση του καπνίσματος σε πάρκα και πεζούλες και σε παραλίες κατέδειξαν επίσης τον βαθμό στον οποίο οι υποστηρικτές του ελέγχου του καπνού είχαν αρχίσει να ισχυρίζονται ότι το κάπνισμα στο εξωτερικό αποτελούσε έκθεση που απαιτούν προστατευτική παρέμβαση. Στη μαρτυρία του, το κεφάλαιο της Αμερικανικής Ένωσης πνευμόνων της Νέας Υόρκης υποστήριξε ότι υπήρχε ένα "δικαίωμα όλων των Νεοϋορκέζων να αναπνέουν υγιή αέρα σε δημόσιους χώρους, όπως πάρκα και παραλίες. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να επιλέγουν μεταξύ απολαμβάνοντας μέρη και την αναπνοή υγιή αέρα " ¹⁵ (έμφαση στο πρωτότυπο).

Αλλά οι ενδείξεις ότι η έκθεση στον υπαίθριο καπνό, ανεξάρτητα από την εγγύτητα και τη διάρκεια, οδήγησαν σε κινδύνους για την υγεία ήταν πολύ λιγότερο σίγουροι από κάποιους υποστηρικτές των συνολικών απαγορεύσεων του καπνίσματος στα πάρκα και στις παραλίες που υποστηρίχθηκε. Το 2010 ο Σάιμον Τσάπμαν και ο Άντριου Χάλαντ, ομότιμοι και αναπληρωτές επιμελητές του *ελέγχου καπνού*, διατάχθηκε από έναν μη κερδοσκοπικό οργανισμό στην Αυστραλία να επανεξετάσει τη βιβλιογραφία για μια κυβερνητική υπηρεσία. Κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, "τα εξωτερικά επίπεδα PM_{2.5} [ένας δείκτης έκθεσης] είναι πιο παροδικά καθώς το νέφος καπνού είναι λιγότερο περιορισμένο και μπορεί να διαλυθεί γρήγορα." ¹⁶ Το 2008 ο Τσάπμαν είχε ονομάσει την απόδειξη του κινδύνου του καπνίσματος στο εξωτερικό. ¹⁷

Ίσως πιο εντυπωσιακή, αν και σπάνια διακηρυχθείσα, ήταν ο σκεπτικισμός για τις εξωτερικές απαγορεύσεις του καπνίσματος εκ μέρους εκείνων που εμπλέκονται στενά στην εκστρατεία κατά του καπνού σε εθνικό επίπεδο στις "νωμένες Πολιτείες. Αξιωματούχος της αμερικανικής οργάνωσης των πνευμόνων, ανησυχούσε ότι οι προσπάθειες απαγόρευσης του καπνίσματος σε παραλίες και πάρκα μπορεί να εκτρέψουν την προσοχή από αποτελεσματικότερες παρεμβάσεις στη δημόσια υγεία, ανέφερε στους συντάκτες σε συνέντευξή του στις 12 Απριλίου 2012: «δεν νομίζω ότι πρέπει να κάνουμε απαιτήσεις που δεν υποστηρίζονται από τα δεδομένα. Αν προσπαθήσεις να το δέσεις [απαγορεύοντας το κάπνισμα στις παραλίες και στα πάρκα] σε ένα αποτέλεσμα της υγείας, εκεί θα μπλέξεις».

Ένας αντιπρόσωπος της εκστρατείας για τα παιδιά χωρίς καπνό ήταν ακόμη πιο άμεσος σε μια συνέντευξη στις 11 Απριλίου 2012: «δεν υπάρχει μεγάλη επιστήμη γύρω από τις εξωτερικές απαγορεύσεις του καπνίσματος... Υπάρχει κάποια επιστήμη, αλλά θα πρέπει να είναι πολύ κοντά στον καπνό σε ένα υπαίθριο περιβάλλον.... Το τελευταίο πράγμα που θέλουμε να κάνουμε είναι να θέσουμε την αξιοπιστία μας στη γραμμή σχετικά με την επιστήμη ".

Η ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΩΝ ΑΠΟΤΣΙΓΑΡΩΝ

Όταν το Asbury Park, στο Νιου Τζέρσεϊ, επέβαλε απαγόρευση στο κάπνισμα σε όλους τους δημόσιους χώρους αναψυχής το 2011, συμπεριλαμβανομένης της παραλίας και των παραλιακές εξέδρες του, ο Μπομπ Μάρτχουτσι, ο διευθυντής του Δήμου, είπε: «παίρνουμε την παραλία μας κάθε μέρα και δεν μπορείτε να φανταστείτε τον [αριθμό] των αποτσίγαρα και των φίλτρων που καταλήγουν στο νερό ή να πλένονται στον κόλπο. Είναι θέμα υγείας και είναι θέμα νερού. Δεν θέλουμε πια αυτό το είδος προϊόντος, στις παραλίες μας ή στους πνεύμονές μας. " ¹⁸ Η Σίνθια Ζίφ, εκτελεστική διευθύντρια της ομάδας προστασίας του περιβάλλοντος, καθαρή θαλάσσια δράση, υπογράμμισε το θέμα: «αντίθετα με κάποιες πεποιθήσεις, ο δημόσιος χώρος δεν είναι τασάκι». ¹⁸

Η γόπα του τσιγάρου έχει γίνει αηδιαστική και ολέθρια. Η σκέψη ότι τα παιδιά μπορεί να φάνε τα δυνητικά τοξικά αντικείμενα προκαλεί εκφράσεις συναγερμού και αποστροφή. Για παράδειγμα, ο Κρατικός νόμος του Μαϊν, ο Ιωάννης Νούτινγκ (D-Λιντς), ο οποίος χρηματοδότησε ένα νομοσχέδιο που απαγόρευε το κάπνισμα σε παραλίες στα κρατικά πάρκα, είπε: «Κάποιοι ψηφοφόροι μου με κάλεσαν, λέγοντας ότι έχουν κουραστεί να μην μπορούν να βάλουν τα παιδιά τους στην παραλία επειδή σέρνονται μαζί και βάζουν γόπες στο στόμα τους. " ¹⁹

Οι ομάδες διατήρησης του ωκεανού και της λίμνης συχνά απείχαν την παρουσία αποτσίγαρα των τσιγάρων σε παραλίες και πάρκα, συχνά πριν οι ομάδες αντικαπνικού συμμετείχαν στις εκστρατείες για να απαλλαγούν από αυτούς τους δημόσιους χώρους του δυνητικά τοξικού υπολείμματος του καπνίσματος. Η ποσοτικοποίηση της ποσότητας απορριμμάτων όσον αφορά τον αριθμό των τεμαχίων, όπως τα αποτσίγαρα των τσιγάρων, αντί του όγκου ή του βάρους των απορριμμάτων — μέτρα που χρησιμοποιούνται συνήθως για την ποσοτικοποίηση των αποβλήτων — υπογράμμισε το μέγεθος της ρύπανσης.

Μια 2009 ανάλυση από την παράκτια Επιτροπή της Καλιφόρνιας για ένα νομοσχέδιο που θα είχε απαγορεύσει το κάπνισμα στις κρατικές παραλίες στην Καλιφόρνια τονίζει πόσο επιτακτικό ήταν το θέμα των απορριμμάτων των τσιγάρων. Η Επιτροπή ανέφερε ότι συλλέγει δεδομένα για τα απορρίμματα θαλάσσης από τα τέλη της δεκαετίας του 1980. Περισσότεροι από 900.000 εθελοντές είχαν συλλέξει 14.000.000 κιλά σκουπιδιών και είχαν αφαιρέσει 5.500.000 αποτσίγαρα τσιγάρων. Η Επιτροπή σημείωσε ότι, αν και "τα αποτσίγαρα των τσιγάρων είναι μικρά και σχετικά ελαφρά, και ως εκ τούτου δεν αποτελούν σημαντικό ποσοστό των λιρών των απορριμμάτων που αφαιρούνται κάθε χρόνο, τα αποτσίγαρα ετησίως αντιπροσωπεύουν το 40 τοις εκατό του συνολικού αριθμού των υπολειμμάτων που αφαιρούνται από Οι ακτές της Καλιφόρνιας. " ²⁰ Η Επιτροπή, η οποία υποστήριξε τη νομοθεσία, σημείωσε την πιθανή τοξικότητα των αποχυμάτων, αλλά έδωσε υπερηφάνεια στην έκθεσή της για το θέμα των απορριμμάτων.

Τα παιδιά και οι μαθητές λυκείου κινητοποιήθηκαν συχνά σε προσπάθειες εκκαθάρισης στο όνομα του αστικού καθήκοντος για τον καθαρισμό των δημόσιων χώρων που έχουν χαλάσει από τη συμπεριφορά των απερίσκεπτο, ανεύθυνων ενηλίκων. Το περιοδικό της κοινοτικής υγείας κατέλαβε αυτή τη διάσταση των προσπαθειών με ένα άρθρο 2003 που επικεντρώθηκε στο έργο ενός αγοριού στην Καλιφόρνια, με τίτλο "πάρκα χωρίς καπνό: ένα 12-χρονο το έκανε να συμβεί". ²¹

Η ανησυχία των περιβαλλοντολόγων για τον αντίκτυπο των απορριμμάτων των τσιγάρων έθεσε το στάδιο των στρατηγικών προσπαθειών από την πλευρά της καπνοβιομηχανίας. Για να προστατεύσει την εικόνα της, η βιομηχανία επιδίωξε να αντιμετωπίσει το θέμα της απόρριψης των αποτσίγαρα των τσιγάρων. Η αποτυχία να το πράξει, φοβόταν, θα συνέβαλε στην κοινωνική εχθρότητα προς το κάπνισμα και θα μπορούσε να οδηγήσει σε περαιτέρω περιορισμούς στο κάπνισμα. Το 2010, μετά από αποτυχημένες προσπάθειες για τη δημιουργία βιοαποικοδομήσιμων φίλτρων τσιγάρων, διατηρήστε την Αμερική όμορφη — μια μη κερδοσκοπική κοινότητα βελτίωσης της Κοινότητας που λαμβάνει υποστήριξη από τον Φίλιππο Μόρις και την αλέτρια — κατέληξε: «οι πιο αποτελεσματικοί τρόποι για την αντιμετώπιση τα σκουπίδια του τσιγάρου περιλαμβάνουν αύξηση της διαθεσιμότητας των δοχείων τέφρας και φορητά τασάκια, μειώνοντας την ποσότητα των υπαρχόντων απορριμμάτων μέσω δραστηριοτήτων καθαρισμού και εκπαιδευόμενα το κοινό με μηνύματα ενθάρρυνσης που στοχεύουν μεμονωμένα ευθύνη και υποχρέωσή τους.» ²²

Ένα εισαγωγικό σχόλιο σε ένα 2011 συμπλήρωμα του *ελέγχου του καπνού*, που θεωρήθηκε ευρέως ως το κορυφαίο ακαδημαϊκό περιοδικό στον τομέα, αντανakλούσε τον βαθμό στον οποίο οι γόπες των τσιγάρων εμφανίστηκαν τόσο ως μέλημα των οικολόγων όσο και ως ευκαιρία για τη δημόσια υγεία κατά του καπνού. Οι συγγραφείς σημείωσαν ότι αν και "περισσότερη έρευνα θα ήταν σίγουρα χρήσιμη για τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής του προβλήματος, οι επιστημονικές παρεμβάσεις θα πρέπει τώρα να αντιμετωπίσουν αυτό που είναι σαφώς περιττή και αποτρέψιμη περιβαλλοντική πανούκλα στις κοινότητές μας.... Τα απορρίμματα από γόπα τσιγάρων είναι η τελευταία κοινωνικά αποδεκτή μορφή απορριμμάτων σε αυτό που έχει γίνει όλο και πιο υγιής και περιβαλλοντικά συνειδητός κόσμος.» Στη συνέχεια, οι συγγραφείς κάλεσαν τον έλεγχο του καπνίσματος και τους περιβαλλοντικούς ακτιβιστές "να ενώσουν τις δυνάμεις τους και να βρουν λύσεις για την εξάλειψη αυτής της ιδιαίτερα τοξικής μορφής σκουπιδιών".²³

Παρά τα χρόνια της υπεράσπισης που είχαν υπογραμμίσει τις απειλές που εγκυμονούν τα αποτσίγαρα στην ανθρώπινη υγεία και την ευημερία των ζώων, ένας τόνος προσοχής χαρακτήρισε την αναθεώρηση των αποδεικτικών στοιχείων στα άρθρα αυτού του συμπληρώματος του *ελέγχου του καπνού*. Αφού σημείωσε το τεράστιο πρόβλημα των τσιγάρων στα αποτσίγαρα ως απόβλητα, δύο ερευνητές δήλωσαν ότι "το αν προκαλούν σημαντική περιβαλλοντική ζημία είναι άγνωστη" ²⁴ (η υπογράμμιση δική μου). Ο Τόμας Νοβότνυ, ίσως ο πιο γνωστός μαθητής του θέματος, και οι συνσυγγραφείς έγραψαν: «οι περισσότερες αναφορές και αξιολογήσεις [τυχαίας κατάποσης τσιγάρων από παιδιά] έχουν περιγράψει λίγες σημαντικές τοξικές αποκρίσεις ή διαδοχικές αντιδράσεις.»^{25(pi18)} Οι συγγραφείς δήλωσαν επίσης ότι "δεν έχουμε ακόμη καταφέρει να εντοπίσουμε καλά τεκμηριωμένες αναφορές για κατανάλωση από πισινό τσιγάρου από άγρια ζώα."^{25(pi19)}

Σε μια ανάλυση των ενδείξεων των αποπιστηρίων ως επικίνδυνων αποβλήτων, ο Ρίτσαρντ Μπαρνς παρατήρησε ότι παρά το τεράστιο μέγεθος του ζητήματος παγκοσμίως και την παρουσία χιλιάδων δυνητικά τοξικών ενώσεων στα τσιγάρα, "έχουμε πολύ περιορισμένη γνώση του πραγματικές τοξικές επιπτώσεις αυτών των ενώσεων στο περιβάλλον" ²⁶ (η υπογράμμιση δική μου). Το πρόβλημα ήταν η δυσκολία της μετακίνησης από εργαστηριακά στοιχεία που ελήφθησαν υπό ελεγχόμενες συνθήκες στις πραγματικές συνέπειες της έκθεσης. Ένας κριτικός χαρακτήρισε τις προσπάθειες για να απουπολογίσει από τις τοξικές επιδράσεις των αποτσίγαρα των τσιγάρων στα ψάρια σε εργαστηριακούς κουβάδες με τις επιπτώσεις των αποκρυπτομένων αποτσίγαρα στη θαλάσσια ζωή σε πραγματικές ρυθμίσεις ως "φυσικά γελοία" (προσωπική επικοινωνία, 13 Δεκεμβρίου 2012).

ΑΣΧΗΜΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

Ίσως η πιο εντυπωσιακή πτυχή του επιχειρήματος για την απαγόρευση του καπνίσματος στα πάρκα και στις παραλίες είναι ο ισχυρισμός ότι μόνο η δημόσια πράξη του καπνίσματος αποτελούσε απειλή για την ευημερία των παιδιών και των εφήβων λόγω του μηνύματος που μετέφερε. Όποια και αν είναι η προοπτική του πατερναλισμού, το καθήκον για την προστασία των παιδιών είναι μια μη αμφισβητούμενη προϋπόθεση της δημόσιας υγείας. Το 2010 ο Τόμας Φάρλεϊ, Επίτροπος Υγείας της Νέας Υόρκης, έκανε την υπόθεση για την απαγόρευση του καπνίσματος στις ψυχαγωγικές περιοχές της πόλης, ισχυριζόμενη ότι "οι οικογένειες θα πρέπει να μπορούν να φέρνουν τα παιδιά τους σε πάρκα και παραλίες γνωρίζοντας ότι δεν θα δουν τους άλλους να καπνίζουν.... Θα κοιτάξουμε πίσω αυτή τη φορά και θα πούμε, "Πώς θα μπορούσαμε να ανεχτούμε το κάπνισμα σε ένα πάρκο;" ²⁷ Για να κάνει αυτή τη δήλωση, ο Φάρλεϊ δεν χαρτογραφήθηκε νέα περιοχή: η ανησυχία για την οπτική απειλή για τα παιδιά ήταν για χρόνια κεντρική σε τοπικές εκστρατείες για την απαλλαγή από τις παραλίες και τα πάρκα των καπνιστών.

Για παράδειγμα, το 2004, όταν το Μπλούμινγκτον της Μινεσότα, μετακόμισε για να περιορίσει το κάπνισμα σε εξωτερικούς χώρους, ο διευθυντής του τμήματος πάρκων και αναψυχής, Ράντι Κουέλ, είπε: «Νομίζω ότι υπάρχουν πολλά μοντέλα που συμβαίνουν όταν ένας νέος βλέπει έναν γονιό ή ένα προπονητή να καπνίζει. Λένε, "Χριστέ μου, πρέπει να είναι εντάξει." Αλλά αν δεν το δουν, δεν θα μοντελομοντίσουν τη συμπεριφορά και θα είναι λιγότερο πιθανό να καπνίζουν καθώς μεγαλώνουν. " ²⁸Και το 2011, μετά την εφαρμογή της Νέας Υόρκης για την απαγόρευση του καπνίσματος σε πάρκα και πεζούς και σε παραλίες, η ομάδα υπεράσπισης παγκόσμιοι σύμβουλοι για την ελεύθερη ασφάλεια καπνού πίεσε άλλες τοπικές ρυθμίσεις για να ακολουθήσουν: "αμφισβητώντας την αντίληψη του καπνίσματος ως φυσιολογικού η συμπεριφορά των ενηλίκων, οι πολιτικές χωρίς καπνό μπορούν να αλλάξουν τις στάσεις και τις συμπεριφορές των εφήβων, με αποτέλεσμα τη μείωση της έναρξης της χρήσης καπνού.»²⁹

Οι προσπάθειες σε όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες για την απαγόρευση του δημοσίου καπνίσματος έλαβαν σοβαρά αποτελέσματα πριν υπάρξουν ουσιαστικές αποδείξεις για να υποστηριχθεί ο ισχυρισμός ότι οι εν λόγω απαγορεύσεις θα μπορούσαν να έχουν αντίκτυπο στις αποφάσεις των εφήβων για έναρξη ή συνέχιση του καπνίσματος. Το 2003 η Νίνα Λέτσι και οι συνάδελφοί της ανέφεραν ότι "εκτός από τις σχολικές σπουδές, η ελάχιστη βιβλιογραφία παρέχει ένα σκεπτικό που υποστηρίζει τους γενικούς περιορισμούς του καπνίσματος". ³⁰Πράγματι, οι συγγραφείς διαπίστωσαν μόνο δύο μελέτες που υποστήριξαν την αξίωση, αλλά κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι πολιτικές χωρίς καπνό θα μπορούσαν να αλλάξουν το κανονιστικό αποδεκτό του καπνίσματος από τη νεολαία και την επακόλουθη χρήση καπνού. Ένα άρθρο 2008 στο *BMJ* που υποστήριζε τη δημόσια απαγόρευση του καπνίσματος για την προστασία των παιδιών που αναγνωρίστηκαν: «ενδέχεται να μην είμαστε ακόμη βέβαιοι ότι οι υπαίθριους χώρους χωρίς καπνό μειώνουν την πρόσληψη του καπνίσματος · Δεν έχουν διενεργηθεί οι απαραίτητες μελέτες. Ωστόσο, όταν υπάρχει αβεβαιότητα στη χάραξη πολιτικής, κάθε αξιολόγηση του ισοζυγίου οφέλους και βλάβης θα πρέπει να θέσει πρώτα την προστασία των παιδιών.»³¹

Αλλά ακόμη και το 2011, όταν περισσότερες από 800 κοινότητες είχαν απαγορεύσει το κάπνισμα σε πάρκα και 150 είχε απαγορεύσει σε παραλίες, η αμφιβολία παρέμεινε σχετικά με την αποτελεσματικότητα αυτών των παρεμβάσεων. Ένας εκπρόσωπος της εκστρατείας για τα παιδιά χωρίς καπνό, ο οποίος δεν ήταν αντίθετος σε τέτοιες απαγορεύσεις, είπε στους συντάκτες σε μια συνέντευξη στις 11 Απριλίου 2012: «είναι πιθανόν αλήθεια ότι το κάπνισμα θα πέσει [με τις απαγορεύσεις]. Είναι διαισθητικό. Αλλά η επιστήμη δεν είναι εκεί, όπως είναι για τους φόρους των τσιγάρων, όπου [Εμείς] μπορούμε να σταθούμε στην εξοικονόμηση κόστους και στη μείωση των ποσοστών καπνίσματος. Δεν μπορούμε να κάνουμε τέτοιου είδους αξιώσεις με μια εξωτερική απαγόρευση του καπνίσματος ".

Η ΑΠΟΜΑΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

Η αποσταθεροποίηση του καπνίσματος, η οποία προέκυψε λόγω της σφοδρής αντισταθεροποίησης της πολιτικής ελέγχου του καπνού, ιδίως των περιορισμών στο κάπνισμα σε μπαρ, εστιατόρια και χώρους εργασίας, έχει καταστεί σαφές στόχος της πολιτικής ελέγχου του καπνού. Το τμήμα δημόσιας υγείας της Καλιφόρνιας είναι σαφές σχετικά με αυτόν τον στόχο, αναφέροντας ότι «ο πρωταρχικός στόχος παρέμβασης του CTCP [το πρόγραμμα ελέγχου καπνού της Καλιφόρνιας] είναι η αλλαγή των κοινωνικών κανόνων που περιβάλλουν τη χρήση του καπνού με τη δημιουργία ενός κοινωνικού και νομικού κλίμα στο οποίο ο καπνός γίνεται λιγότερο επιθυμητός και λιγότερο προσβάσιμος και η χρήση του καπνού γίνεται λιγότερο κοινωνικά αποδεκτή.» ³²

Οι άνθρωποι που ανησυχούν γι ' αυτή τη στροφή στη δημόσια τάξη έχουν προτείνει την προσπάθεια να στιγματίσουμε το κάπνισμα και τους καπνιστές. Ο αποστειρωμένη όρος *απομαλδοποίησης* καλύπτει τις σκληρότερες επιπτώσεις των πολιτικών ελέγχου του καπνού, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν στιγματισμό, ταπείνωση και διακρίσεις που στρέφονται κατά των καπνιστών.³³

Τα επιχειρήματα υπέρ των εξωτερικών απαγορεύσεων του καπνίσματος αποκαλύπτουν τις πολύπλοκες σχέσεις μεταξύ επιστημονικών στοιχείων, πραγματικών κινδύνων για την υγεία και πολιτικής στη διαδικασία δημόσιας πολιτικής για την απομαλδίωση. Τα επιχειρήματα υπέρ τέτοιων απαγορεύσεων που HEW στενότερα στους συμβατικούς ισχυρισμούς για τη δημόσια υγεία έχουν επικεντρωθεί στη δυνητική τοξικότητα των καπνιών και των αποστίγματα των πλευρικής ροής. Ωστόσο, τα αποδεικτικά στοιχεία για τυχόν κινδύνους έχουν σημασία λιγότερο από την πεποίθηση ότι, όταν πρόκειται για τα τσιγάρα, κανένας κίνδυνος — ανεξάρτητα από το πόσο ελαφρά — είναι αποδεκτός.

Η μετατόπιση των δημόσιων κανόνων όσον αφορά το κάπνισμα, η οποία προέκυψε από τριάντα χρόνια παρεμβάσεων πολιτικής, έθεσε το στάδιο των συζητήσεων για την απαγόρευση του καπνίσματος σε ανοιχτές ρυθμίσεις. Τα επιχειρήματα για την απαγόρευση του καπνίσματος σε παραλίες και πάρκα που αντανάκλυσαν μια ρητή πολιτική δέσμευση για την απομαλδίωση ήταν η απεικόνιση των αποσιγών των τσιγάρων ως μια αντιαισθητική και ακόμη και αποκρουστική μορφή απορριμμάτων, και ο ισχυρισμός ότι τα παιδιά χρειάζονται προστασία από τη θέα του καπνίσματος.

Τα αποσιγάρα των τσιγάρων δεν ήταν πάντα τοξικά, ακόμα και όταν θεωρείται ότι αρνούνται. Σωρούς από αποσιγάρα σε σταχτοδοχεία έπρεπε να απορριφθούν, οι γόπες στα πεζοδρομια θα παρασύρθηκαν στο δρόμο. Μόνο καθώς άρχισαν να μετατοπίζουν οι δημόσιοι κανόνες σχετικά με το κάπνισμα, η παρουσία των πισόντων θεωρείται αηδιαστική. Ως εκ τούτου, ο χαρακτηρισμός των αποκώσεων από την άποψη του τεράστιου αριθμού στοιχείων, και επομένως μιας απαράδεκτης μορφής ρύπανσης, δεν προέκυψαν από τα δεδομένα. Αντιθέτως, τα στοιχεία σχετικά με τα αποσιγάρα των τσιγάρων και ο χαρακτηρισμός της σπουδαιότητάς τους πλαισιώθηκαν από την άποψη ότι τα τσιγάρα και τα κατάλοιπα του καπνίσματος ήταν απαράδεκτα.

Η Μαίρη Ντάγκλας, η μεγάλη ανθρωπολόγος, το ξεκαθάρισε στην κλασική *αγνότητα και τον κίνδυνο*. "Βρωμιά", έγραψε, είναι "θέμα εκτός τόπου".³⁴ Οντας εκτός τόπου είναι η αιτιολόγηση του ισχυρισμού ότι οι γονείς έχουν το δικαίωμα να πάρουν τα παιδιά τους σε ένα πάρκο ή μια παραλία χωρίς τον κίνδυνο να δουν κάποιον να καπνίζει. Εάν το κάπνισμα θεωρείται αφύσικο και απαράδεκτο, η αποκάλυψη των παιδιών στην ίδια τη συμπεριφορά μπορεί να αποδειχθεί επικίνδυνη για την ευημερία τους.

Η διαδικασία της δυσφημισμού που έχουμε περιγράψει σε αυτό το άρθρο εξαρτάται σαφώς από το πολιτικό πλαίσιο. Απαιτεί οι τοπικοί συνασπισμούς που πιέζουν για απαγορεύσεις του καπνίσματος να είναι αρκετά ισχυροί για να ξεπεράσουν την αντιπολίτευση των βιομηχανιών καπνού και φιλοξενίας και των ανθρώπων που αντιτίθενται στον πατερναλισμό και επικαλούνται απειλές του μεγάλου αδελφού. Η απαγόρευση του καπνίσματος σε δημόσιους ρυθμίσεις μπορεί να φαινόταν πέρα από το χλωμό είκοσι πέντε χρόνια πριν. Αλλά με τις αλλαγές στο πολιτικό πλαίσιο και στα κοινωνικά πρότυπα, τέτοιοι περιορισμοί έχουν πολλαπλασιωθεί, και το κοινό έχει έρθει όλο και περισσότερο να τα θεωρήσει ως παρεμβάσεις που έχουν σχεδιαστεί για να εξυπηρετούν το κοινό καλό.

Μια εθνική έρευνα που διεξήχθη τα καλοκαίρια 2000 και 2001 διαπίστωσε ότι περίπου το 25 τοις εκατό των ερωτηθέντων (10 τοις εκατό των καπνιστών και 30 τοις εκατό των μη καπνιστών) πίστευε ότι το κάπνισμα δεν θα έπρεπε να επιτρέπεται σε τοπικά πάρκα.³⁵ Όπως παραδόξως, η κοινή γνώμη υποστήριζε πολύ περισσότερο τις εξωτερικές απαγορεύσεις του καπνίσματος στα κράτη που είχαν ξεκινήσει τις πιο επιθετικές προσπάθειες για τον περιορισμό του καπνίσματος στο εξωτερικό.

Μια 2002 έρευνα στην Καλιφόρνια διαπίστωσε ότι το 52 τοις εκατό των ερωτηθέντων υποστήριξαν τέτοιους περιορισμούς.³⁶ Σε μια 2004 δημοσκόπηση στη Μινεσότα, το 34 τοις εκατό των ερωτηθέντων συμφώνησε σθεναρά, και το 19% περίπου συμφώνησε ότι το κάπνισμα πρέπει πάντα να απαγορεύεται σε όλα τα υπαίθρια πάρκα.³⁷ Το 2011 ο Οργανισμός Gallup ανέφερε ότι για πρώτη φορά από τότε που ξεκίνησε τη δημοσκόπηση για το θέμα, η πλειοψηφία (59 τοις εκατό) των ερωτηθέντων υποστήριξε την απαγόρευση του καπνίσματος σε όλους τους δημόσιους χώρους. Αυτό αντιπροσώπευε μια σημαντική μετατόπιση από το 2008, όταν μόνο το 40 τοις εκατό είχε υποστηρίξει τέτοια όρια.³⁸

Αυτή η αλλαγή στη στάση του κοινού κατέστησε δυνατή για τους υπαλλήλους να ισχυρίζονται ότι οι απαγορεύσεις θα είναι αυτοεπιβολή, απαιτώντας ελάχιστη ή καθόλου παρέμβαση από αστυνομικούς ή υπηρέτες του πάρκου. Πολλές απαγορεύσεις πάρκων και παραλιών περιλαμβάνουν πρόστιμα — μερικά περιλαμβάνουν ακόμη και ποινές φυλάκισης — για τους παραβάτες. Ωστόσο, πρέπει να βασίζονται στη συμμόρφωση των καπνιστών με δημοσίως αποσπασμένους περιορισμούς ή με αιτήματα άλλων ανθρώπων να σταματήσουν το κάπνισμα ή να "το βάλουν". Από αυτή την άποψη, αξίζει να σημειωθεί ότι δεν υπάρχει συστηματική βιβλιογραφία σχετικά με τον αριθμό των προστίμων που επιβλήθηκαν στις πολυάριθμες περιοχές που έχουν θεσπίσει απαγορεύσεις.

Συμπέρασμα

Στην περίπτωση της απαγόρευσης του καπνίσματος στα πάρκα και στις παραλίες, στους αξιωματούχους της δημόσιας υγείας, στους συνηγόρους ελέγχου του καπνίσματος και στους περιβαλλοντολόγους έχουν συστηματικά ασκήσει έμφυση στην ανάγκη προστασίας των παιδιών, άλλων μη καπνιστών και της άγριας πανίδας από δυνητικά ζημιογόνο έκθεση. Το φάσμα των βλαβών τρίτων έχει προβληθεί ως το σκεπτικό για τις παρεμβάσεις στον τομέα της δημόσιας υγείας. Με αυτόν τον τρόπο, παρά τα σχετικά αδύναμα επιστημονικά στοιχεία, οι υποστηρικτές έχουν επιδιώξει να αποφύγουν τη χρέωση ότι οι εξωτερικές απαγορεύσεις του καπνίσματος αντιπροσωπεύουν ακόμη μια περίπτωση υπέρβασης του «κράτους της νταντάς», του αδικαιολόγητου πατερναλισμού που στερείται κάθε σεβασμού για τους ενήλικους θεμελιώδη αυτονομία.

Η προώθηση ισχυρισμών που καλύπτουν τον υποκείμενο στόχο της δημόσιας υγείας για απομαλδίωση είναι μια επικίνδυνη στρατηγική. "Δημόσια υγεία πρέπει, τελικά, να βασίζεται στην εμπιστοσύνη του κοινού. Αυτή η εμπιστοσύνη απειλείται όταν η περίπτωση των παρεμβάσεων εξαρτάται από αδύναμα στοιχεία και περιλαμβάνει βαθμούς αποπροσομοίωσης. Οι υποστηρικτές της εξωτερικής απαγόρευσης του καπνίσματος θα πρέπει να είναι ειλικρινείς σχετικά με τα όρια των επιχειρημάτων που βασίζονται αποκλειστικά σε βλάβες τρίτων, καθώς αντιμετωπίζουν τις θανατηφόρες συνέπειες της χρήσης καπνού.

Αναγνώσεις

Οι συγγραφείς αναγνωρίζουν με ευγνωμοσύνη το αμερικανικό ίδρυμα παλαιού τύπου για την οικονομική στήριξή του στην απόκτηση δεδομένων από το αμερικανικό ίδρυμα μη καπνιστών.

Σημειώσεις

1. Ο Ηλίας ν. η εκπολιτισμική διαδικασία. Μετάφραση: Τζέφκοτ ε.δύο τόμοι. Νέα Υόρκη (NY): βιβλία Πάνθεον; 1982. [Μελετητής Google](#)
2. Κέιγκαν ρα, Σκόλνικ ΤΖΧ. Απαγόρευση του καπνίσματος: συμμόρφωση χωρίς επιβολή. Σε: Ραμπές Σούσουμαν, συντάκτες. *Πολιτική για το κάπνισμα: νόμος, πολιτική και πολιτισμός*. Νέα Υόρκη (NY): Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης Press? 1993. p. το 85. [Μαθητή της Google](#)
3. Μπραντ ΑΜ. *Ο αιώνας των τσιγάρων: η άνοδος, η πτώση, και η θανάσιμη επιμονή του προϊόντος που όρισε την Αμερική*. Νέα Υόρκη (NY): Βασικά βιβλία; 2007. κεφάλαιο 2. [Μαθητή της Google](#)
4. Το αμερικανικό ίδρυμα μη καπνιστών δικαιωμάτων είναι το εκπαιδευτικό σκέλος των Αμερικανών για τα δικαιώματα των μη καπνιστών. Δείτε *Αμερικανούς για τα δικαιώματα των μη καπνιστών* [Αρχική σελίδα στο Διαδίκτυο]. Μπέρκλεϊ (CA): Αμερικανοί για τα δικαιώματα των μη καπνιστών; [Τελευταία ενημέρωση 2013 Απρ 5; παρατιθέμενη 2013 Μαΐου 16]. Διαθέσιμο από: <http://www.No-Smoke.org/goingsmokefree.php?ID=519> [λόγιος Google](#)
5. Καμπάνια για παιδιά χωρίς καπνό. Οι τακτικές της καπνοβιομηχανίας που χρησιμοποιούνται για την υπονόμηση των πολιτικών χωρίς καπνό [Internet]. Ουάσιγκτον (DC): η καμπάνια; [προπαρατεθείσα 2013 Μαΐου 21]. Διαθέσιμο από: <http://Global.tobaccofreekids.org/Files/PDFs/EN/SF TI tactics en.pdf> [λόγιος Google](#)
6. Manegold CS. να γίνει μια χώρα της χωρίς καπνό, απαγόρευση με απαγόρευση. *Νιου Γιork Τάιμς*. 1994 Μαρ 22. [Μελετητής Google](#)
7. Van der Water A. *απαγόρευση του καπνίσματος σε υπαίθρια πάρκα πόλεων και χώρους αναψυχής: έκθεση νομοθετικού αναλυτή* [Internet]. Σαν Φρανσίσκο (CA): πόλη και κομητεία του Σαν Φρανσίσκο. 2004 Οκτ 25 [προπαρατεθείσα 2013 Μαΐου 16]. Διαθέσιμο από: <http://www.sfbos.org/index.aspx?Page=1197> [λόγιος Google](#)
8. Μπρόντερ ι. Η απαγόρευση του καπνίσματος αρχίζει να ισχύει, μέσα και έξω. *Νιου Γιork Τάιμς*. 2006 Μαρ 19. [Μελετητής Google](#)

9. Για την πολιτική καπνού και την οργάνωση. *Κατάλογος δήμων που περιορίζουν το κάπνισμα σε χώρους αναψυχής* [Internet]. Σακραμέντο (CA): 2011 Mar [προπαρατεθείσα 2013 Μαΐου 16]. Διαθέσιμο για λήψη από: <http://www.center4tobaccopolicy.org/localpolicies-outdoorareas> μαθητή Google
10. Κόλγκροουβ J, Bayer R, Bachynski KE. Δεν έμεινε πουθενά να κρυφτώ; Η εξορία του καπνίσματος από δημόσιους χώρους. *N Engle J Med*. 2011,364(25): 2375 – 7. Κρόσσου, MEDLINE, Μελετητής Google
11. Αναφέρθηκε στο Μπρένερ ε. η μάχη για τον καπνό μετακινείται σε εξωτερικούς χώρους. *Νιου Γιork Τάιμς*. 1998 Ιουν 21. Μελετητής Google
12. Ο Γκροουβ μ. Σάντα Μόνικα σχεδιάζει Απαγόρευση καπνίσματος στον παραλιακό δρόμο. *Λος Άντζελες Τάιμς*. 2006 Ιουλ 28. Μελετητής Google
13. Για την πολιτική καπνού και την οργάνωση. *Ολοκληρωμένες διατάξεις εξωτερικού καπνίσματος σε δεύτερο χέρι* [Internet]. Σακραμέντο (CA): το κέντρο · 2012 Φεβ [παρατεθείσα 2013 Μαΐου 16]. Διαθέσιμο για λήψη από: <http://www.center4tobaccopolicy.org/localpolicies-outdoorareas> μαθητή Google
14. Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας. *Προστασία από την έκθεση σε μεταχειρισμένα καπνό καπνού: συστάσεις πολιτικής* [Internet]. Γενεύη: ΠΟΙΟς; 2007 [παρατεθείσα στις 2013 Μαΐου 16]. Διαθέσιμο από: http://www.Who.int/Tobacco/Resources/Publications/WNTD/2007/PR_on_SHS.pdf λόγιος Google
15. Σιλπίσω μ. *μαρτυρία του Μιχαήλ Σεμπίλελ: επιστολή σε κοινή συνεδρίαση της Επιτροπής υγείας του Συμβουλίου της Νέας Υόρκης και της Επιτροπής πάρκων και αναψυχής*. Νέα Υόρκη (NY): Αμερικανική πνευμονική Ένωση; 2010 Οκτ 14. σ. 2. Μαθητή της Google
16. Τσάπμαν σ, Χάιλαντ α. *περιβαλλοντικός καπνός σε εξωτερικούς χώρους: ταχεία ανασκόπηση της ερευνητικής λογοτεχνίας* [Internet]. Χέιμάρκετ (Αυστραλία): Ινστιτούτο σαξόφωνο για την υγεία NSW; 2010 Δεκ 15 [προπαρατεθείσα 2013 Μαΐου 16]. Διαθέσιμο από: <http://SES.Library.usyd.edu.au/Bitstream/2123/7914/2/OutdoorSmokingReview%282010%29.pdf> λόγιος Google
17. Ο Τσάπμαν σ. θα πρέπει να απαγορευθεί το κάπνισμα σε εξωτερικούς δημόσιους χώρους; No. *BMJ*. 2008;337: a2804. Κρόσσου, MEDLINE, Μελετητής Google
18. Αναφέρθηκε στο πάρκο C. Seaside του Michel για την επιβολή της πιο αυστηρής απαγόρευσης του κράτους. *Ασμπέρι Παρκ*. 2011 Μαΐου 19. Μελετητής Google
19. Αναφέρθηκε στον Χάσκελ Μ. Lawmaker: απαγορεύστε το κάπνισμα στις παραλίες του κρατικού πάρκου. *Μπανγκόρ καθημερινά νέα*. 2009 Ιαν 13. Μελετητής Google
20. Ντάγκλας μμ, Κρίστι σ. *νομοθετική έκθεση για την 2009 Ιουλίου* [Internet]. Σαν Φρανσίσκο (CA): παράκτια Επιτροπή της Καλιφόρνιας · 2009 Ιουλ 8 [προπαρατεθείσα 2013 Μαΐου 17]. Διαθέσιμο από: <http://Documents.Coastal.CA.gov/Reports/2009/7/W20-7-2009.pdf> λόγιος Google
21. Ενχενς ε, Νιούτον Δρ, Μάρακ. Πάρκα χωρίς καπνό: ένας 12-χρονος το έκανε να συμβεί. *J κοινοτική υγεία*. 2003,28(2): 131 – 7. Κρόσσου, MEDLINE, Μελετητής Google
22. Κράτα την Αμερική όμορφη. *Απορρίμματα στην Αμερική: αποτελέσματα από τη μεγαλύτερη μελέτη απορριμμάτων του έθνους* [Internet]. Στάμφορντ (CT): KAB; 2010 Jan [προπαρατεθείσα 2013 Μαΐου 17]. Διαθέσιμο από: http://www.KAB.org/site/DocServer/LitterFactSheet_CIGARETTE.pdf?docID=5182 λόγιος Google
23. Χίλι, Κάμινκς χιλ., Ο'Κόννορ Αρ Τζέι, Νοβότνι τε. Ο πισινός πραγματικά; Οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των τσιγάρων. *Έλεγχος καπνού*. 2011,20(Εύπλαστο 1): I1. Κρόσσου, MEDLINE, Μελετητής Google
24. Σμιθ ΕΑ, Νοβότνι τε. Ποιανού είναι ο πισινός; Καπνοβιομηχανία έρευνα για καπνιστές και σκουπίδια πισινό τσιγάρων. *Έλεγχος καπνού*. 2011,20(Εύπλαστο 1): I2. Κρόσσου, MEDLINE, Μελετητής Google
25. Νοβότνυ τε, Χάρντιγκ SN, Honda LR, Νοβότνι DJ, ΜακΚίν ΜΚ, Khan S. καπνός και κατανάλωση κώδας τσιγάρων σε ανθρώπους και ζώα. *Έλεγχος καπνού*. 2011,20(Εύπλαστο 1): i17-20. Κρόσσου, MEDLINE, Μελετητής Google

26. Μπαρνς. Ρύθμιση της διάθεσης των αποσίγαρα των τσιγάρων ως τοξικών επικίνδυνων αποβλήτων. *Έλεγχος καπνού*. 2011,20(Εύπλαστο 1): i46. [Κρόσσου](#) , [Μελετητής Google](#)
27. Δημοτικό Συμβούλιο της Νέας Υόρκης. *Νομοθεσία: απαγόρευση του καπνίσματος σε πεζούς και δημόσια πάρκα: 5. αντίγραφο ακοής 10/14/10* [Internet]. Νέα Υόρκη (NY): το Συμβούλιο · [προπαρατεθείσα 2013 Μαΐου 23]. Διαθέσιμο για λήψη από: <http://legistar.Council.NYC.gov/LegislationDetail.aspx?ID=773185&GUID=FD6CB044-E7FC-497B-A487-7B9457D760FC&Options=&Search = Μελετητής Google>
28. Αναφέρθηκε στο Smith ML. κλωτσώντας τον καπνό έξω από το πάρκο: περισσότερες πόλεις απαγορεύουν το κάπνισμα στα χωράφια. *Μιννεάπολις-σταρ Τριβούνος*. 2004 Μαΐου 23. [Μελετητής Google](#)
29. Παγκόσμιοι σύμβουλοι για την ελεύθερη ασφάλεια καπνού. *Καπνιζόντων δωρεάν υπαίθριους χώρους αναψυχής*. Σύνοδος κορυφής (Νιού Τζέρσεϊ): 2013 Μαΐου 8 [προπαρατεθείσα 2013 Μαΐου 17]. Διαθέσιμο για λήψη από: <http://www.njgasp.org/lib-White-papers.htm> [μαθητή Google](#)
30. Αλέτσι NL, Φόρστερ JL, Μπλέιν τ. το κάπνισμα ορατότητα, αντιληπτή η αποδοχή και η συχνότητα σε διάφορες τοποθεσίες μεταξύ των νέων και των ενηλίκων. *Προετοιμάστε το MED*. 2003,36(3): 273. [Μελετητής Google](#)
31. Τόμσον, Γουίλσον ν, Έντουαρντς ρ, Γούντγουορντ. πρέπει να απαγορευθεί το κάπνισμα σε εξωτερικούς δημόσιους χώρους; Ναι. *BMJ*. 2008,337: a2806. [Κρόσσου](#), [MEDLINE](#) , [Μελετητής Google](#)
32. Ρόεσερ α, Άντερσον ΕΚ, Χάνσεν κ, Άρνολντ μ, Ζου σ. *δημιουργώντας θετικές αναταράξεις: ένα σχέδιο τελείωσε τον καπνό για την Καλιφόρνια* [Internet]. Σακραμέντο (CA): Υπουργείο δημόσιας υγείας της Καλιφόρνιας, πρόγραμμα ελέγχου καπνού της Καλιφόρνιας. 2010 [παρατεθείσα στις 2013 Μαΐου 17]. Διαθέσιμο από: <http://www.cdph.CA.gov/Programs/Tobacco/Documents/Quit%20Plan%20Summit-web2.pdf> [λόγιος Google](#)
33. Bell K, κ. ΜακΚάλου, σολομός α, Bell J. "κάθε χώρος υποστηρίζεται": οι εμπειρίες των καπνιστών από την απομαλδίωση του καπνού. *Κοινωνική υγεία III*. 2010,32(6): 914 – 29. [Κρόσσου](#), [MEDLINE](#) , [Μελετητής Google](#)
34. Ντάγκλας μ. *καθαρότητα και κίνδυνος: ανάλυση των εννοιών της ρύπανσης και του ταμπού*. Βαλτιμόρη (MD): βιβλία Πελεκάνου; 1970. p. 48. [Μελετητής Google](#)
35. McMillen RC, Wyckoff JP, Klein Τζέι-Ντι, Γουίκμαν μ. ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ συμπεριφορές και πρακτικές σχετικά με τους περιορισμούς του καπνίσματος και την έκθεση του παιδιού στον καπνό για τον καπνό του περιβάλλοντος: αλλαγές στο κοινωνικό κλίμα από το 2000 – 2001. *Παιδιατρική*. 2003,112(1 PT 1): E55 – 60. [Κρόσσου](#), [MEDLINE](#) , [Μελετητής Google](#)
36. Γκίλπιν ε, Λι λ, Πιρς Τζέι, Τανγκ χ, Λόιντ Τζ. υποστήριξη για προστασία από δεύτερο χέρι καπνού: Καλιφόρνια 2002. *Έλεγχος καπνού*. 2004,13(1): 96. [Κρόσσου](#), [MEDLINE](#) , [Μελετητής Google](#)
37. Κλάιν π. α, Φόρστερ, Μμακφάντεν β, Ούτλεϊ Αμπ. Οι πολιτικές του πάρκου χωρίς καπνό της Μινεσότα: στάσεις του ευρύτερου κοινού και των αξιωματούχων του πάρκου. *Νικοτίνη καπνού ΑΠΕ*. 2007,9(Συμπλ. 1): S49 – 55. [Κρόσσου](#), [MEDLINE](#) , [Μελετητής Google](#)
38. Νιούπορτ φ. Για πρώτη φορά, η πλειοψηφία στις Η.Π.Α. υποστηρίζει τη δημόσια απαγόρευση του καπνίσματος. *Φθηνά*[σειριακή στο Διαδίκτυο]. 2011 Ιουλ 15 [προπαρατεθείσα 2013 Μαΐου 17]. Διαθέσιμο από: <http://www.Gallup.com/Poll/148514/First-Time-majority-Supports-Public-smoking-Ban.aspx> [λόγιος Google](#)